

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er meget glad for fru Lone Yalcinkayas spørgsmål. Det er jo rigtigt, at længe før flygtninge/indvandrere i tiden efter Anden Verdenskrig begyndte at komme til Danmark, har vi igennem århundreder haft meget positive strømninger også fra andre verdensdele, både fra USA og fra Europa.

Tager vi en by som Fredericia, som jeg ved fru Lone Yalcinkaya kender, kan vi jo dér se franske huguenotter, som har sat sit præg på en positiv måde. Det er lige før, Deloitte ikke længere er et udenlandsk navn, men i virkeligheden forbindes med et dansk navn.

Det illustrerer selvfølgelig to ting, som jeg er sikker på fru Lone Yalcinkaya også tænker på, og det er for det første, at integration tager tid. For det andet, hvis vi sikrer os, at kulturforskelligheders møde ikke bliver til en konflikt, så er der en stor rigdom for os at hente i det danske møde med udlændinge og udlændinges møde med Danmark på en meget positiv måde. Det er jeg ganske enig i.

Jeg er også enig i det andet spørgsmål om sproget og balancen mellem det at tale sit oprindelige sprog og det at tale dansk på arbejdspladsen og i det offentlige liv. Det er jeg meget enig i.

Jeg mener i det hele taget, at der vel er tre ting, som jeg tror vi kan samles om i integrationsarbejdet: ud over ens eget modersmål, så at vi hjælper hinanden til at lære dansk, når vi kommer til Danmark, også fordi det er en grundlæggende forudsætning for at få arbejde i det danske samfund, og at vi derudover sørger for, at der bliver arbejde, og at der er muligheder for at få arbejde også for de mennesker, der kommer her, og en uddannelse som noget fuldstændig grundlæggende.

Jeg er sikker på, vil jeg sige til fru Lone Yalcinkaya, at hvis vi når dertil – og det skal vi nå – en dag, hvor arbejdsløsheden blandt flygtninge/indvandrere bliver lige så lav som for det øvrige Danmark, så vil vi ikke have problemer. Så vil Dansk Folkeparti slet ikke have anledning til at diskutere det her spørgsmål, som de jo holder meget af at gøre.

Derfor ser jeg noget lysere på tilværelsen – det er også til de tre spørgsmål fra Dansk Folkeparti. Jeg tror på, at hvis vi kan hjælpes ad med at gøre en god integrationsindsats i de kommende år og vel at mærke deles om at løfte opgaven lokalt og nationalt, så er der en række positive resultater foran os, som hele det danske samfund vil have stor glæde af.

Og så har jeg ikke mere at sige til det spørgsmål. Jeg føler, vi har været rundt om det. Tak.

Formanden:

Jeg kan sige, at formanden har lukket for nye spørgsmål. Hr. Arne Melchior kommer dog med.

Peter Skaarup (DF):

Jamen statsministeren sagde her under besvarelsen, at statsministeren mener, der er tale om en stor berigelse af det danske samfund, når vi får den store tilvandring, som vi har fået. Og der vil jeg da godt spørge statsministeren, hvori statsministeren mener, at denne berigelse er.

Og i tilknytning til det nævner statsministeren også huguenotterne, som kom til Danmark for efterhånden mange år siden. Men er statsministeren ikke enig i, at det er svært at sammenligne den situation, hvor der over nogle år kom en del mennesker her til landet; vi fik også flygtninge fra Ungarn og Tjekkoslovakiet tidligere? Det var ét år eller to, hvor der kom nogle flygtninge.

Men det her er jo blevet en industri.

Det er jo hvert eneste år, der kommer ca.

15.000 familiesammenførte, altså asylansøgere, her til landet. Det er jo ikke en tilfældig krig, der gør, at Danmark modtager mange flygtninge.

Og endelig vil jeg spørge statsministeren ...

Formanden:

Det kan vi desværre ikke nå.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om der slet ikke er nogen grænse for, hvor mange der mere eller mindre skal tvangsintegreres i det danske samfund. Der er jo en del mennesker, som aldeles ikke ønsker integration.

Og så bliver jeg nødt til at have et svar fra statsministeren: Er statsministeren bekendt med, at de såkaldte indgreb eller stramminger, som var mest omtalt, netop indgrebet imod tvangsægteskaber og det, at man skulle have en passende bolig for at få familiesammenføring – Dansk Folkeparti var ikke med, fordi vi syntes, det var fuldstændig tåbeligt at komme med sådan nogle detaljer – kan vi i dag se overhovedet ikke har virket.

Er statsministeren bekendt med det? Og hvornår forestiller statsministeren sig, at der skal være en virkning af dem? Og hvor mange har statsministeren forestillet sig mere eller mindre skal tvangsintegreres i det danske samfund?